

# บทที่ 1

## บทนำ

### 1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

อุตสาหกรรมรถยนต์และชิ้นส่วนนับเป็นส่วนหนึ่งของอุตสาหกรรมยานยนต์ โดยอุตสาหกรรมยานยนต์ของไทยประกอบไปด้วย 4 ผลิตภัณฑ์หลัก คือ รถยนต์นั่ง รถยนต์เพื่อการพาณิชย์ (รวมถึงรถกระบะซึ่งเป็นส่วนสำคัญในหมวดนี้) รถจักรยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ซึ่งมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศไทยเป็นอย่างมาก เนื่องจากมีความเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วน อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องและอุตสาหกรรมต่อเนื่องมากมาย โดยโครงสร้างอุตสาหกรรมยานยนต์ของไทยแบ่งได้ 2 กลุ่มใหญ่ๆ คือ ผู้ประกอบรถและผู้ผลิตชิ้นส่วน แต่ผู้ประกอบการทั้งสองกลุ่มได้มีความสัมพันธ์กับอุตสาหกรรมอื่นที่เกี่ยวข้อง และเป็นธุรกิจต่อเนื่องกันตั้งแต่ก่อนเริ่มกระบวนการผลิตจนถึงกระทั่งหลังส่งมอบรถยนต์ให้ผู้บริโภค

ดังนั้น ความสัมพันธ์ของผู้ประกอบรถยนต์และผู้ผลิตชิ้นส่วนในปัจจุบัน อาจกล่าวได้ว่าเป็นความสัมพันธ์แบบกำหนดให้ผู้ผลิตชิ้นส่วนทำตามความต้องการ (captive relationship) โดยการกำหนดคุณลักษณะของสินค้าให้ผู้ผลิตชิ้นส่วน ทำหน้าที่ออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์เอง แน่แน่นอนว่าผู้ผลิตชิ้นส่วนจะต้องแบกรับภาระต้นทุนในส่วนนี้เองเช่นเดียวกัน ตัวอย่างเช่น ผู้ประกอบรถยนต์ต้องการให้ผู้ผลิตชิ้นส่วนปรับปรุงคุณภาพ และลดต้นทุนให้เป็นที่ผู้ประกอบรถยนต์กำหนดไว้ซึ่งผู้ผลิตชิ้นส่วนจำเป็นต้องปฏิบัติตาม

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าประเทศไทยจะเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมรถยนต์ของภูมิภาคที่ผลิตและส่งออกในตลาดโลกค่อนข้างมาก แต่เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ผลิตรายใหญ่ของโลก เช่น เยอรมนี ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา ฯลฯ แล้ว ยังถือว่าปริมาณการผลิตและส่งออกของไทยยังมีขนาดค่อนข้างเล็ก การตลาดใหม่ๆ น่าจะมีส่วนช่วยส่งเสริมให้มีการใช้กำลังการผลิตได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ตลาดชิ้นส่วนรถยนต์ประเภทอะไหล่และสินค้าประดับยนต์ยังมีขนาดใหญ่มากและมีความต้องการอยู่ทั่วโลก ซึ่งมีคู่แข่งที่สำคัญของประเทศไทยในการส่งออกชิ้นส่วนรถยนต์ ได้แก่ สินค้าที่ผลิตจากประเทศไต้หวัน อินเดีย และจีน ดังนั้นหากมองถึงด้านศักยภาพของประเทศผู้ผลิตเหล่านี้แล้ว ย่อมเป็นโอกาสที่ผู้ผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ไทยมีโอกาสแข่งขันและสามารถเข้าไปมีส่วนแบ่งทางการตลาดหากได้รับการส่งเสริมอย่างถูกต้องและเหมาะสม ผู้ประกอบรถยนต์ยังมีความพยายามให้ความช่วยเหลือภายในเครือข่ายของตนเองในรูปแบบการให้ความแนะนำ ส่งผู้เชี่ยวชาญเข้าไปให้คำแนะนำและช่วยแก้ปัญหาทางด้านวิศวกรรม การตรวจสอบมาตรฐาน จะเห็นได้ว่า ความร่วมมือ

ของผู้ประกอบการรายหนึ่งและผู้ผลิตชิ้นส่วนรายหนึ่งในปัจจุบันมีระดับการให้ความช่วยเหลือที่ลดลง เนื่องจากผู้ประกอบการมีทางเลือกมากขึ้นในการเลือกผู้ผลิตชิ้นส่วนที่มีความสามารถในการผลิตชิ้นส่วนที่มีคุณภาพและราคาถูกรวมทั้งจำนวนที่ต้องการ การส่งมอบที่ตรงเวลาให้แก่ตน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ผลิตชิ้นส่วนที่มีความสามารถในการออกแบบผลิตภัณฑ์และพัฒนาผลิตภัณฑ์สามารถเลือกใช้วัตถุดิบในการผลิตอย่างเหมาะสม และสามารถผลิตชิ้นส่วนให้ได้คุณภาพตามที่ผู้ประกอบการรายหนึ่งต้องการหรือมากกว่าที่ต้องการ จะมีความได้เปรียบกว่า ซึ่งความสามารถดังกล่าวจำเป็นต้องลงทุนในด้านการวิจัยและพัฒนา และมีผู้ที่เชี่ยวชาญทางวิศวกรรมอย่างมาก จากเหตุผลดังกล่าว ทำให้แนวทางการร่วมมือและการช่วยเหลือเพื่อพัฒนาให้ผู้ผลิตชิ้นส่วนในอนาคตกำลังเริ่มพัฒนาไปตามแนวทางโซ่อุปทานมากขึ้น

จากข้อมูลมูลค่าสินค้าส่งออกของประเทศไทย 20 รายการแรก ระหว่าง ปี พ.ศ. 2543-2547 (มกราคม - ตุลาคม) เราจะพบว่าอุตสาหกรรมรถยนต์และส่วนประกอบเป็นสินค้าส่งออกที่ทำรายได้เข้าประเทศไทยอยู่ในอันดับ 2 ของสินค้าส่งออกทั้งหมด รองลงมาจาก เครื่องคอมพิวเตอร์ และส่วนประกอบ จากข้อมูลล่าสุด 3 ปีซ้อนหลังเราจะพบว่า ในปี พ.ศ. 2545 ประเทศไทย อุตสาหกรรมรถยนต์และส่วนประกอบเป็นสินค้าส่งออกเป็นมูลค่า 125,244.3 ล้านบาท ปี พ.ศ. 2546 มีมูลค่า 164,866.4 ล้านบาทและในปี พ.ศ. 2547 (มกราคม – ตุลาคม) มีมูลค่ากว่า 184,545.7 ล้านบาทซึ่งจะเห็นว่าประเทศไทยอุตสาหกรรมรถยนต์และส่วนประกอบเป็นสินค้าส่งออกมีมูลค่าสูงขึ้นทุกๆปี

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่  
Copyright © by Chiang Mai University  
All rights reserved

ตาราง 1.1 สินค้าส่งออกสำคัญ 20 รายการแรกของไทย ปี 2543-2547 (ม.ค.-ต.ค.)

มูลค่า : ล้านบาท

รายการ	2543	2544	2545	2546	2547 (ม.ค.-ต.ค.)
1 เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	348,118.1	351,797.8	319,127.2	339,939.4	300,256.4
<b>2 รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ</b>	<b>96,520.0</b>	<b>117,613.9</b>	<b>125,244.3</b>	<b>164,866.4</b>	<b>184,545.7</b>
3 แผงวงจรไฟฟ้า	179,302.1	154,879.5	141,912.4	191,540.4	168,202.3
4 ยางพารา	60,712.0	58,708.0	74,603.6	115,796.9	111,957.8
5 เครื่องรับวิทยุโทรทัศน์และส่วนประกอบ	77,968.8	74,910.2	89,751.6	103,764.7	108,919.1
6 เสื้อผ้าสำเร็จรูป	124,212.4	129,128.9	116,589.3	114,811.1	102,525.6
7 เม็ดพลาสติก	73,973.2	71,428.7	76,110.9	89,204.8	100,739.9
8 อัญมณีและเครื่องประดับ	69,396.9	81,312.3	93,082.2	104,539.9	87,504.9
9 ข้าว	65,556.6	70,095.2	70,004.2	75,776.2	86,810.5
10 เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์	55,318.1	48,300.6	53,600.4	70,222.6	82,801.6
11 อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป	82,840.1	89,376.6	86,501.9	88,793.0	72,474.1
12 เคมีภัณฑ์	49,427.2	44,875.6	51,150.1	65,897.4	68,446.2
13 เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ	42,228.6	51,151.4	47,676.0	59,779.0	67,580.8
14 เครื่องใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบอื่น ๆ	36,093.9	38,668.4	41,128.0	44,722.6	65,734.4
15 ผลิตภัณฑ์ยาง	42,022.3	48,485.4	54,090.9	64,667.1	64,493.2
16 เครื่องจักรกลและส่วนประกอบของเครื่องจักรกล	31,907.9	38,143.1	39,911.5	51,852.9	56,592.6
17 น้ำมันสำเร็จรูป	52,787.9	50,832.7	44,815.3	42,396.3	54,120.5
18 วงจรพิมพ์	44,583.7	30,526.3	25,599.4	30,763.6	48,571.4
19 ผลิตภัณฑ์พลาสติก	35,439.8	38,052.1	40,922.6	51,446.4	47,349.4
20 เครื่องยนต์สันดาปภายในแบบลูกสูบและส่วนประกอบ	12,969.4	12,700.2	14,827.8	22,477.1	40,836.5
<b>รวมส่งออก 20 รายการ</b>	<b>1,581,378.9</b>	<b>1,600,986.7</b>	<b>1,606,649.4</b>	<b>1,893,257.8</b>	<b>1,920,462.7</b>
อื่นๆ	1,186,685.9	1,283,717.2	1,317,291.9	1,432,756.7	1,301,643.6
<b>รวมส่งออกทั้งสิ้น</b>	<b>2,768,064.8</b>	<b>2,884,703.9</b>	<b>2,923,941.4</b>	<b>3,326,014.5</b>	<b>3,222,106.3</b>

ที่มา: สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ (2547)

ตาราง 1.2 แสดงอัตราการขยายตัวและสัดส่วนของการส่งออกสินค้า 20 รายการแรกของประเทศไทย

รายการ	อัตราการขยายตัว (ร้อยละ)					สัดส่วน(ร้อยละ)				
	2543	2544	2545	2546	2547 (ม.ค.-ต.ค.)	2543	2544	2545	2546	2547 (ม.ค.-ต.ค.)
1 เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	13.3	1.1	-9.3	6.5	8.1	12.6	12.2	10.9	10.2	10.1
2 รถยนต์ อุปกรณ์และส่วน ประกอบ	34.1	21.9	6.5	31.6	34.4	3.5	4.1	4.3	5.0	5.1
3 แผงวงจรไฟฟ้า	60.4	-13.6	-8.4	35.0	10.2	6.5	5.4	4.9	5.8	5.5
4 ยางพารา	38.2	-3.3	27.1	55.2	19.8	2.2	2.0	2.6	3.5	3.4
5 เครื่องรับวิทยุโทรทัศน์และ ส่วนประกอบ	52.3	-3.9	19.8	15.6	25.8	2.8	2.6	3.1	3.1	3.1
6 เสื้อผ้าสำเร็จรูป	12.6	4.0	-9.7	-1.5	6.4	4.5	4.5	4.0	3.5	3.5
7 เม็ดพลาสติก	60.7	-3.4	6.6	17.2	37.9	2.7	2.5	2.6	2.7	2.7
8 อัญมณีและเครื่องประดับ	2.8	17.2	14.5	12.3	1.2	2.5	2.8	3.2	3.1	3.1
9 ข้าว	-11.2	6.9	-0.1	8.2	52.6	2.4	2.4	2.4	2.3	2.1
10 เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์	52.8	-12.7	11.0	31.0	41.1	2.0	1.7	1.8	2.1	2.1
11 อาหารทะเลกระป๋องและ แปรรูป	8.4	7.9	-3.2	2.6	-3.4	3.0	3.1	3.0	2.7	2.7
12 เคมีภัณฑ์	43.2	-9.2	14.0	28.8	21.1	1.8	1.6	1.7	2.0	2.1
13 เครื่องปรับอากาศและ ส่วนประกอบ	25.4	21.1	-6.8	25.4	30.7	1.5	1.8	1.6	1.8	1.9
14 เครื่องใช้ไฟฟ้าและ ส่วนประกอบอื่น ๆ	75.0	7.1	6.4	8.7	87.2	1.3	1.3	1.4	1.3	1.3
15 ผลิตภัณฑ์ยาง	26.9	15.4	11.6	19.6	20.9	1.5	1.7	1.8	1.9	1.9
16 เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ ของเครื่องจักรกล	37.5	19.5	4.6	29.9	33.0	1.2	1.3	1.4	1.6	1.5
17 น้ำมันสำเร็จรูป	112.5	-3.7	-11.8	-5.4	51.5	1.9	1.8	1.5	1.3	1.3
18 วงจรพิมพ์	39.3	-31.5	-16.1	20.2	96.3	1.6	1.1	0.9	0.9	0.9
19 ผลิตภัณฑ์พลาสติก	23.4	7.4	7.5	25.7	9.3	1.3	1.3	1.4	1.5	1.6
20 เครื่องยนต์สันดาปภายในแบบ ลูกสูบและส่วนประกอบ	81.4	-2.1	16.8	51.6	131.4	0.5	0.4	0.5	0.7	0.6
รวมส่งออก 20 รายการ	28.1	1.2	0.4	17.8	23.5	57.1	55.5	54.9	56.9	56.5
อื่นๆ	21.1	8.2	2.6	8.8	8.8	42.9	44.5	45.1	43.1	43.5
รวมส่งออกทั้งสิ้น	25.0	4.2	1.4	13.8	17.1	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

ที่มา สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ (2547)

จากตาราง 1.2 แสดงอัตราการขยายตัวและสัดส่วนของการส่งออกสินค้า 20 รายการแรกของประเทศไทย จะพบว่าอัตราการขยายตัวในปี พ.ศ.2545 ได้ร้อยละ 6.5 ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 4.3 อัตราการขยายตัวในปี พ.ศ.2546 ได้ร้อยละ 31.6 ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 5.0 และอัตราการขยายตัว ในปี พ.ศ.2547 ได้ร้อยละ 34.4 ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 5.1 ของมูลค่าการส่งออกสินค้าทั้งหมด

ตาราง 1.3 มูลค่าการส่งออกรถยนต์และชิ้นส่วนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536-2546

ปี พ.ศ.	มูลค่าการส่งออก (ล้านบาท)	อัตราการขยายตัว(ร้อยละ)
2536	5,335	-
2537	9,961	86.71
2538	3,808	-61.77
2539	3,366	-11.61
2540	6,077	80.54
2541	12,016	97.73
2542	17,445	45.18
2543	29,057	66.56
2544	51,706	77.95
2545	49,563	4.14
2546	72,054	45.38
2547	99,852	38.58

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย (2547)

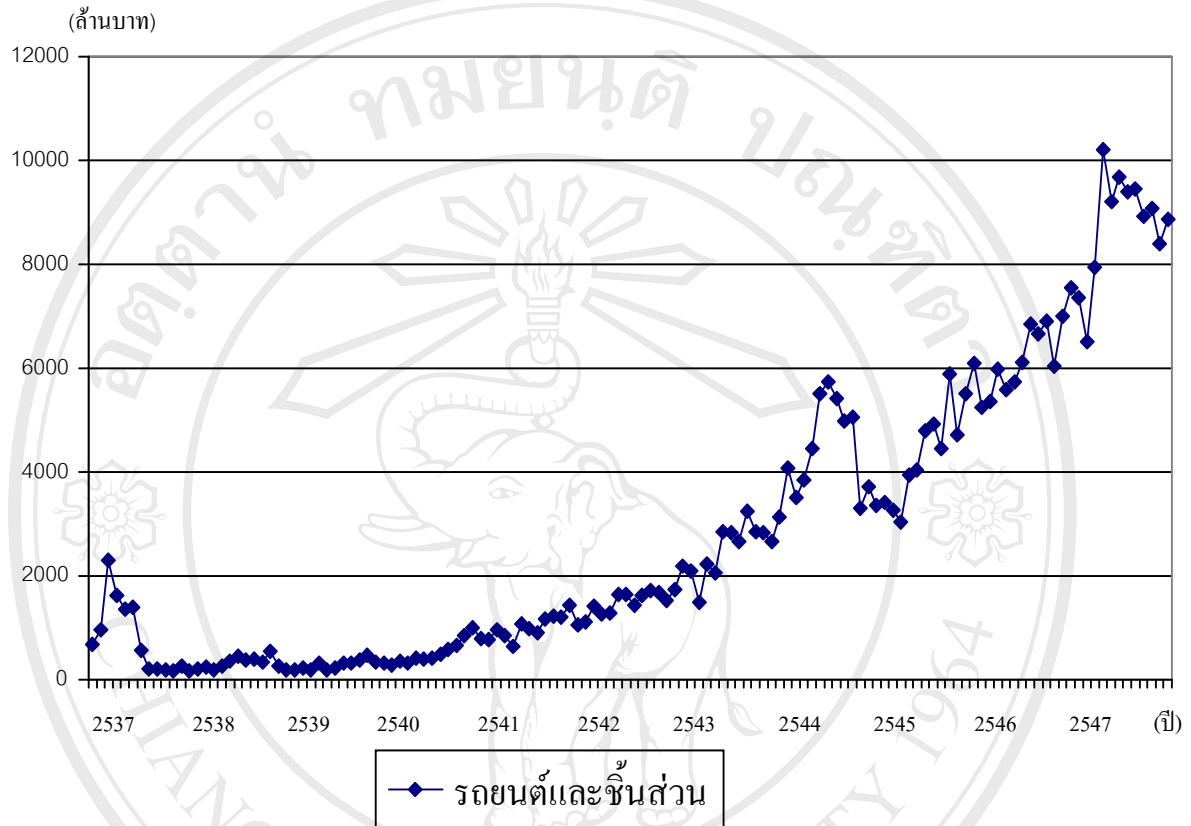
จากตาราง 1.3 แสดงอัตราการขยายตัวของการส่งออกรถยนต์และชิ้นส่วนของประเทศไทย มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะหลังวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศไทยที่มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นแต่เมื่อพิจารณาในปี พ.ศ. 2545 มีการขยายตัวการส่งออกที่ลดลง เนื่องมาจากการที่เงินได้เข้ามาเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลกทำให้สินค้าที่มาจากประเทศจีนมีราคาถูกกว่าสามารถที่จะมีส่วนแบ่งทางการตลาดและส่งผลกระทบต่อโดยตรงกับประเทศไทย

ปัจจุบันอุตสาหกรรมยานยนต์ของไทยยังไม่สามารถพัฒนาเป็นศูนย์กลางการผลิตที่แท้จริงได้ เนื่องจากมีกิจกรรมด้านการวิจัยและพัฒนาไม่มากนัก ในปัจจุบันเป็นแค่เพียงศูนย์รวมธุรกิจยานยนต์และศูนย์กลางทางการตลาดเท่านั้น การพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ของไทยให้เป็นศูนย์กลางยานยนต์แห่งเอเชียที่จริงแล้วนั้น จึงควรเน้นที่ความสามารถในการวิจัยและพัฒนาทั้งในเรื่องของรถยนต์และชิ้นส่วนต่อไป อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันประเทศไทยนับเป็นฐานการผลิตยานยนต์ที่มีความแข็งแกร่งที่สุดในกลุ่มประเทศอาเซียน และอยู่ในขั้นการพัฒนาไปสู่การเป็นศูนย์กลางการวิจัยและพัฒนารถยนต์และชิ้นส่วนในเอเชีย เนื่องจากประเทศไทยมีการผลิตและความต้องการในรถประเภทดังกล่าวสูง ดังนั้นหากประเทศไทยสามารถพัฒนาไปได้อย่างถูกต้องทิศทาง ก็จะสามารถเป็นศูนย์กลางยานยนต์ในเอเชียได้

ส่วนปัญหาสำคัญที่พบในการส่งออกรถยนต์และชิ้นส่วนของไทยนั้น คือ ความผันผวนในมูลค่าการส่งออก ความผันผวนของมูลค่าการส่งออกรถยนต์และชิ้นส่วนมีผลกระทบโดยตรงต่อมูลค่าการส่งออกโดยรวมอีกทั้งยังส่งผลกระทบต่อปัจจัยต่างๆ ในระบบเศรษฐกิจ เช่น การบริโภคภายในประเทศ การออม การลงทุน การจ้างงาน รายรับรายจ่ายของรัฐบาล รายได้ประชาชาติตามค่าตัวทวีของการส่งออก ดุลการชำระเงิน และปัจจัยที่เป็นต้นเหตุสำคัญของความผันผวนในมูลค่าของการส่งออกคือ อุปสงค์ของตลาดต่างประเทศ หรือปริมาณความต้องการสินค้าในตลาดต่างประเทศซึ่งแสดงให้เห็นถึงลักษณะที่พึ่งพิงในตลาดต่างประเทศ ทำให้เกิดความเสี่ยงจากการผันผวนทางเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าและยังเกิดจากการจำกัดอำนาจการต่อรองทางการค้า และหากรายได้ประชาชาติผันผวนไปในทิศทางเดียวกับรายได้จากการส่งออกจะส่งผลต่อการตัดสินใจต่อการลงทุนของนักลงทุนทั้งภายในและภายนอกประเทศอีกด้วย



**รูป 1.1** มูลค่าการส่งออกมูลค่าการส่งออกรถยนต์และชิ้นส่วนรายเดือนของประเทศไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2537 – พ.ศ. 2547



จากรูป 1.1 แสดงมูลค่าการส่งออกรถยนต์และชิ้นส่วนรายเดือนของประเทศไทยจะเห็นว่ามูลค่าการส่งออกรถยนต์และชิ้นส่วนมีความผันผวนอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องสามารถคาดสถานการณ์มูลค่าการส่งออกได้ล่วงหน้า รวมทั้งเพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายทางด้านอุตสาหกรรมของประเทศไทย ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงได้เลือกพยากรณ์มูลค่าการส่งออกรถยนต์และชิ้นส่วน โดยใช้แบบจำลอง ARIMA เพื่อที่จะศึกษาการส่งออกที่เพิ่มมากขึ้นว่ามีลักษณะการขยายตัวไปในทิศทางใดและสามารถวางแผนกลยุทธ์การตลาดได้อย่างถูกต้อง

## 1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อการพยากรณ์มูลค่าการส่งออกรถยนต์และชิ้นส่วนในอนาคตด้วยแบบจำลองอาร์มา

## 1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.3.1 เพื่อสามารถพยากรณ์มูลค่าการส่งออกรถยนต์และชิ้นส่วนในอนาคตด้วยแบบจำลองอาร์มา

1.3.2 เป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับผู้ผลิตหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการส่งออกรถยนต์และชิ้นส่วน ซึ่งสามารถใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการผลิตให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น เพื่อสอดคล้องกับความต้องการของตลาด

## 1.4 ขอบเขตการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ใช้มูลค่าส่งออกรถยนต์และชิ้นส่วนรายเดือนของประเทศไทย ซึ่งเป็นมูลค่าของรถยนต์และชิ้นส่วน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2537 – พ.ศ. 2548 รวม 134 เดือน

## 1.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นข้อมูลทุติยภูมิ ซึ่งได้ใช้ข้อมูลมูลค่าส่งออกรถยนต์และชิ้นส่วน รายเดือนของประเทศไทยจำนวน 134 เดือน ตั้งแต่ปี 2537 ถึง ปี 2548 โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากธนาคารแห่งประเทศไทย

## 1.6 ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย

ระยะเวลาที่ทำการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลจะใช้เวลา ประมาณ 8 เดือน

ต.ค.-47	พ.ย.-47	ธ.ค.-47	ม.ค.-48	ก.พ.-48	มี.ค.-48	เม.ย.-48	พ.ค.-48
← ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง →							
	← เก็บรวบรวมข้อมูลและ ศึกษาวิธีการวิจัย →						
		← ประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล →					



### 1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ

**รถยนต์และชิ้นส่วน** หมายถึง การผลิตรถยนต์นั่ง รถยนต์เพื่อการพาณิชย์ (รวมถึงรถกระบะ) และชิ้นส่วน

**การส่งออก (Export)** หมายถึง การส่งสินค้าและบริการที่ผลิตได้ในประเทศหนึ่งไปขายอีกประเทศหนึ่ง การส่งออกเกิดจากเศรษฐกิจของประเทศได้พัฒนาจากการผลิตเพียงเพื่อยังชีพมาเป็นการผลิตเพื่อการแลกเปลี่ยน ทั้งนี้เพราะภายในระบบเศรษฐกิจของประเทศนั้นมีการแบ่งงานกันทำจนเกิดความชำนาญเฉพาะอย่าง หรือทรัพยากรของประเทศที่ใช้เป็นปัจจัยการผลิตสินค้าหรือบริการชนิดใดชนิดหนึ่งมีเป็นจำนวนมากทำให้ต้นทุนในการผลิตสินค้าหรือบริการชนิดนั้นต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆและจะทำการส่งสินค้าหรือบริการชนิดนี้ออกไปขายเพื่อแลกกับสินค้าหรือบริการซึ่งประเทศของตนผลิตไม่ได้ หรือ ผลิตได้ด้วยต้นทุนที่สูงกว่าการส่งออกมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ เนื่องจากเป็นแหล่งรายได้ของเงินตราต่างประเทศที่สำคัญ ซึ่งจะมีผลต่อฐานะของดุลการค้าและดุลการชำระเงินของประเทศ